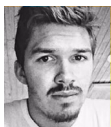

Tróndur
ArgeHilmar Jan
HansenHeri
SimonsenJóannes
HansenPætur
AlbinusÁlvur
HaraldsenAndré
OlsenNeli
Heldarskarð

Hondbóltur:

STØRSTI MUNURIN ER
VÍÐA SPENNIÐ Í FØROYUM

Tað sigur Scott Harrington um munin millum føroyskar og kinesiskar hondbóltsspælarar. Eisini greiðir Scott Harrington frá, hvussu hann upplivdi tíðina í kinesiskum hondbólti

André Olsen

Eftir fyra mánaðar sum hjálparvenjari á kinesiska kvinnulandsliðnum í hondbólti, fekk fyrrverandi føroyski landsliðsvenjarin, Scott Harrington, í seinastu viku boð um at hann ikki longur var hjálparvenjari hjá kinesiska hondbóltssambandið ynskti at byrja av nýggjum, og at royna eina øðrvísi kós. Tí vóru stórar broytingar framdar á venjarasiðuni, sum Scott Harrington og høvuðsvenjarin – ein dani, ið kallast Jesper – vóru raktir av.

Øðrvísi leiðslustíllur

Scott Harrington sigur, at leiðslustíllurin í Kina er ógvuliga ólíkur tí, ið vit kenna frá leiðslustíllum í europeiskum samanhøgum.

Mín meining er, at góðir leiðarar inspirera, stuðla og eru rundanum ein venjarahóp og ein spælarahóp. At teir inspirera leikar-

arnar til at koma út við sínum tankum og siga sína erligu meining, uttan at leikararnir skulu revsast fyri at gera tað. At góðir leiðarar hava integritet; eru erligir, fair og fara við øðrum, sum teir sjálvir høvdu ynskt, at farið var við teimum. Eisini haldi eg at góðir leiðarar skulu greiða frá um ætlanir, og skulu eftirmeta gongd hjá leikarum og venjarum. Fyri at siga tað soleiðis, so vóru øll hesi viðurskiptini ikki galdandi hjá okkara leiðarum í Kina, og tað tykist mær sum um, at tað er nokkso gjøgnumgangandi soleiðis í tí kinesisku mentanini, sigur Scott Harrington.

Størri spennid millum føroyskar hondbóltsspælarar

Tá spurt verður um, hvør størsti munurin er á kinesiskum hondbóltsspælarum og føroyskum hondbóltsspælarum, upplivdi Scott Harrington, at størsti munurin er, at størri spennid er millum føroyskar hondbóltss-

spælarar í mun til kinesiskar hondbóltsspælarar.

Í Føroyum var spennid rættuliga stórt í mun til í Kina, har allir leikararnir mintu nógv um hvønn annan í dygd. Eisini var disiplinini heilt øðrvísi hjá teimum kinesiskum leikarum, har tær gjørdur alt sum varð sagt, uttan at seta spurnartekin við tað. Eg kundi tildømis havt biðið tær runnið gjøgnum ein vegg, og tær høvdu gjørt tað. Í Føroyum høvdu leikararnir sett spurnartekin við tað. Í Føroyum eru tað nakrir leikarar, sum eru serstakliga dedidkeraðir og displineraðir, aðrir eru meira kreativir og summir eru bara nøgdir við at vera í tí sum kallast "comfort zone". So spennid er nógv meira vítt í Føroyum enn har.

Angrar ikki avbjóðingina

Scott Harrington angrar tó ikki at hann tók av upp-gávuni í kinesiskum hondbólti. Honum dámar best alla

tíðina at hava avbjóðingar, og ikki at vera í "comfort zone". Tað kendi hann, at hann var komin í Føroyum.

Óansæð um tú ert spælari ella venjari, haldi eg at tú lærir best, tá tú ert uttanfyri tað sum kallast comfort zone. Tað ræður um at finna javnvágina millum trygg-leika og avbjóðingar, og ongantið at gerast ov komfortabul. Í Føroyum byrjaði eg at kenna á mær, at eg var ov komfortabul, sum kundi verða ein trupulleiki hjá leikarunum, sum eg arbeiddi við. Tí hevur upplivingin í Kina verið ein góð roynd. Eg havi millum annað uppliva eitt HM endaspæl, arbeitt við heimsklassa venjarum og møtt fólki sum síggja hondbólt frá einum øðrvísi vinkli. Tað hevur eisini givið mær nógv, sigur Scott Harrington.

Scott Harrington útihiysir ikki, at hann kann venda aftur til føroyskan hondbólt. Í løtuni eru allar dyr opnar, sigur enski venjarin at enda.

KLUMMAN

Tróndur sigur sína hugsan...

Tað var
áhugavert
at hava
Jóhan
Troest

Davidsen sum gest í Fót bóltspanelinum á Rás2. Tað er ein sending hvønn fríggjadag, har tað verður tosað fót bólt í eina tíma. Tað er ymiskt hvat evnið er og mangan koma vit bara inn á eitt ávíst evnið, uttan at tað er beinleiðis avtalað frammanundan.

Soleiðis var í hesum førinum. Sum 16 ára gamal fór Jóhan Troest Davidsen til Everton, men eg kann ikki minnst at tað hevur verið tosað so nógv um tað. Tí helt eg tað var áhugvert at fáa hann at greiða frá hvussu hann upplivdi tað.

Tað var áhugavert at hoyra hvussu hann helt í stuttum, at tað var ein feilur og segði bart út, at ongin hevði kunnað tosað hann frá tí. Tað haldi eg var áhugavert, tí hann kundi bara givið øllum øðrum skyldina.

Vit hava havt fyra spælarar í stórum feløgum sum ungdómsspælarar, umframt Gunnar Nielsen, ið spældi í Manchester City á sinni. Ongin av teimum hevur fingið sítt gjøgnumbrot í tí felagnum, men tað er ikki so lægið, tí í flestu feløgnum er tað sera avmarkað hvussu nógvir spælarar sleppa gjøgnum nálaareygad.

Ein teirra er Harry Kane, sum í gjár skoraði sítt mál nummar 100 í Premier League. Men hann bleiv eisini útleigaður fleiri ferðir og fær ikki sítt gjøgnumbrot, fyrr enn Tottenham spælir í Europa League, har stóru feløgin mangan brúka sínar eykaspælarar.

Eg haldi hann kavaði til sítt fyrra bortspark, og tað seinna var eisini bíligt, men eg haldi eisini við Liverpool. Men tað sum eg vildi við hesum var, at tað er ikki altíð gott tá ungir spælarar fara til stórfeløg. Minni ger tað eisini. Í løtuni síggja vit fleiri av okkara spælarum mennast í størri og minni feløgum í norðurlondum. Tað ger mun á A-landsliðnum.

trondur@sosialurin.fo